

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **M. M.**, bytom V. T., zastúpeného advokátom JUDr. L. C., AK so sídlom H., R., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 5. mája 2009, číslo 18766/2009-1214, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. júna 2010 č.k. 6S/83/2009-36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/83/2009-36 zo dňa 3. júna 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce zo dňa 28. januára 2009, číslo R-27/2009-5334 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe

colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon). Služobný úrad prepustil žalobcu zo služobného pomeru na tom skutkovom základe, že zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona a to tým, že dňa 22. októbra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA (Ukrajina) doniesol do služobnej miestnosti spolu s colníkom L. M. fľašu alkoholu nezistenej značky a množstva, ktorú mal colník M. v bunde služobnej rovnošaty, a ktorú ukryl za skriňu. Toho istého dňa žalobca v čase o 22:53 hod. zobral predmetnú fľašu a skryl ju do nohavíc služobnej rovnošaty a následne odniesol preč bez toho, aby tento tovar zaevidoval do prvotnej evidencie a tým umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu. Ďalej dňa 22. októbra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA doniesol do služobnej miestnosti v služobnej brašne fľašu alkoholu nezistenej značky a množstva, ktorú ukryl pod okno a toho istého dňa v čase o 23:05 hod. zobral predmetnú fľašu a skryl ju do nohavíc služobnej rovnošaty a následne odniesol preč zo služobnej miestnosti bez toho, aby tento tovar zaevidoval do prvotnej evidencie a tým umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu a dňa 15. novembra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA ukázal v služobnej miestnosti dva kartóny cigariet vedúcemu zmeny Bc. Z. M. a následne tieto cigarety ukryl za skriňu pri stolíku s tlačiarňou. Toho istého dňa za prítomnosti Z. B. a za neskoršej prítomnosti vedúceho zmeny Bc. Z. M., predmetné kartóny vybral a ukryl pod bundu služobnej rovnošaty a všetci spoločne odišli z miestnosti preč bez toho, aby tento tovar zaevidoval do prvotnej evidencie a tým umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu. Týmto svojim konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je správne a zákonné a žalobca v žalobe neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by bolo preukázané porušenie alebo ohrozenie jeho subjektívnych práv a ani sa nepreukázalo, že by správne orgány pri hodnotení vykonaných dôkazov porušili zákon.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a tiež rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce o prepustení zo služobného pomeru číslo R-27/2009-5334 zo dňa 28. januára 2009 a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Tvrdil, že zásadne nesúhlasí s názorom krajského súdu, že výsledok trestného konania nemá vplyv na rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, keďže jeho prepustenie zo služobného pomeru úzko súviselo s prebiehajúcim trestným konaním vedeným u polície v Košiciach na odbore inšpekčnej služby ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008. Uviedol, že sa voči služobnej prísaha a ani voči služobným povinnostiam ničoho nedopustil, a že žalovaný toto tvrdenie nepreukázal, a že sa súd neoboznámil so všetkými skutočnosťami, za ktorých bolo rozhodnuté o jeho prepustení zo služobného pomeru a to najmä nie so zvukovo-obrazovým záznamom z výkonu služby. Zastáva názor, že tento dôkaz ako predmet služobného tajomstva, ktorý bol prístupný vyšetrovateľom až dňa 7. januára 2009 a tento dôkaz namieta len okrajovo,

nakoľko z neho nevyplývajú také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit' záver o porušení služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom. Na vysvetlenie svojho postoja uviedol, že pokladal za prioritné trestné konanie a nie konanie o skončení služobného pomeru a preto si zvolil v administratívnom konaní pasívnu formu obrany.

Žalovaný sa napriek výzve súdu z 27. júla 2010 k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol o odvolaní žalobcu podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 29. septembra 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Podstatou námietok žalobcu boli opakované tvrdenia, že on neporušil služobnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom, pričom žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci a súd mal vyčkať do rozhodnutia vo veci trestného stíhania vedeného u polície v Košiciach na odbore inšpekčnej služby ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008, keďže to je dôvodom prepustenia zo služobného pomeru. Namietal tiež, že bol použitý dôkaz, ktorý ako dôkaz použitý nemohol byť, keďže išlo o predmet služobného tajomstva, ktorý bol sprístupnený vyšetrovateľom až dňa 7. januára 2009.

V predmetnej veci je potrebné uviesť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 5. mája 2009 č. 18766/2009-1214, ktorým odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu riaditeľa Colného úradu Michalovce zo dňa 28. januára 2009 č. R-27/2009 - 5334 vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona sú jednak 1/ porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom

a jednak 2/ jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že obe tieto podmienky boli splnené, pričom k takémuto záveru dospel na základe výsledkov dokazovania v administratívnom konaní, bolo potrebné s takýmto názorom súdu súhlasiť. Bolo preukázané, že žalobca porušil služobnú prísahu tým, že konal nečestne a nedisciplinovane a neplnil si svoje služobné povinnosti uvedené v ustanovení § 43 a § 44 zákona, keď si dôsledne neplnil svoje povinnosti stanovené zákonom a všeobecne záväznými predpismi, ale aj služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Z pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že dňa 22. októbra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA doniesol do služobnej miestnosti v služobnej brašne fľašu alkoholu nezistenej značky a množstva, ktorú ukryl pod okno a toho istého dňa v čase o 23:05 hod. zobral predmetnú fľašu a skryl ju do nohavíc služobnej rovnošaty a následne odniesol preč zo služobnej miestnosti bez toho, aby tento tovar zaevidoval do prvotnej evidencie a tým umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu a dňa 15. novembra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA ukázal v služobnej miestnosti dva kartóny cigariet vedúcemu zmeny Bc. Z. M. a následne tieto cigarety ukryl za skriňu pri stolíku s tlačiarňou. Toho istého dňa za prítomnosti Z. B. a za neskoršej prítomnosti vedúceho zmeny Bc. Z. M., predmetné kartóny vybral a ukryl pod bundu služobnej rovnošaty a všetci spoločne odišli z miestnosti preč bez toho, aby tento tovar zaevidoval do prvotnej evidencie a tým umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu. Týmto svojim konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátu.

S poukazom na to, že skutočný stav vo veci bol prvostupňovým správnym orgánom správne posúdený a rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, žalovaný napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 200/1998 Z.z.) colníkom sa rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade. Jednou z podmienok vzniku služobného pomeru colníka je zloženie služobnej prísahy. Tá obsahuje aj sľub čestnosti, statočnosti, disciplinovanosti ako aj ochrany bezpečnosti a verejného poriadku. Od služobnej prísahy colníka sa odvíjajú jeho služobné povinnosti uvedené v ustanovení § 43 a § 44 tohto zákona. Základnou povinnosťou colníka, vychádzajúc z citovaných ustanovení, je dôsledné plnenie si svojich povinností stanovených nielen zákonmi a všeobecne záväznými predpismi, ale aj služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Ustanovenie § 180 zákona č. 200/1998 Z.z. vymedzuje rozsah spôsobov skončenia služobného pomeru colníkov. Ustanovenie § 183 vymedzuje spôsoby skončenia služobného pomeru prepustením.

Podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správny orgán kvalifikoval konanie žalobcu v súlade so zákonom, a to najmä s prihliadnutím na služobnú prísahu colníkov. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť správnosť zisteného stavu veci najmä, čo sa týka žalobcom namietaného nepreukázania porušenia služobnej prísahy, nakoľko správne orgány mohli použiť pre rozhodnutie vo veci dôkazy získané v trestnom konaní v súlade s ust. § 227 zákona č. 200/1998 Z.z. a Trestným poriadkom. Správne orgány aj podľa odvolacieho súdu vychádzali z dôkazov, ktoré dostatočným spôsobom preukázali, že žalobca spáchal skutok tak, ako bol opísaný v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, teda že 22. októbra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA doniesol do služobnej miestnosti v služobnej brašne fľašu alkoholu nezistenej značky a množstva, ktorú ukryl pod okno a toho istého dňa v čase o 23:05 hod. zobral predmetnú fľašu a skryl ju do nohavíc služobnej rovnošaty a následne odniesol preč zo služobnej miestnosti bez toho, aby tento tovar zaevidoval do prvotnej evidencie a tým umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu a dňa 15. novembra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA ukázal v služobnej miestnosti dva kartóny cigariet vedúcemu zmeny Bc. Z. M. a následne tieto cigarety ukryl za skriňu pri stolíku s tlačiarňou. Toho istého dňa za prítomnosti Z. B. a za neskoršej prítomnosti vedúceho zmeny Bc. Z. M., predmetné kartóny vybral a ukryl pod bundu služobnej rovnošaty a všetci spoločne odišli z miestnosti preč bez toho, aby tento tovar zaevidoval do prvotnej evidencie a tým umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu. Týmto svojim konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátu.

Odvolací súd vzhľadom na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo potrebné pri súdnom prieskume rozhodnutia vychádzať, a ktoré nasvedčuje tomu, že prvostupňový, ale aj druhostupňový správny orgán si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, nemal žiadne pochybnosti o legálnosti vykonaných dôkazov, spôsobe vykonania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré pre potreby rozhodnutia o prepustení so služobného pomeru príslušníka colnej správy bolo potrebné považovať za dostačujúce, a ktoré preukázali konanie žalobcu, v ktorom bolo potrebné vidieť porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom prvostupňový správny orgán odôvodnil, prečo by prípadné ponechanie žalobcu v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Keďže spôsob a intenzita porušenia služobnej disciplíny a služobnej prísahy, ktorej sa dopustil žalobca pri výkone služby colníka tým, že dovolil, aby unikol tovar z colného dohľadu ako aj to, že v službe toleroval a neoznámil porušenie služobných povinností a služobnej prísahy inými colníkmi, bolo nepochybne preukázané, že toto jeho konanie u neho nedáva záruku na ďalší riadny výkon štátnej služby colníka a aj podľa odvolacieho súdu môže mať významný vplyv na negatívnu mienku verejnosti o colníkoch a narušuje vážnosť colnej správy a aj štátu. Žalobca svojim konaním, tak ako bolo zistené správnymi orgánmi ohrozil dôveru verejnosti v colnú správu a jeho prípadné ponechanie v služobnom pomere by bez akýchkoľvek pochybností bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Zákon o štátnej službe colníkov nie je možné porovnávať s porušením pracovnej disciplíny ostatných pracovníkov, ktorých činnosť je založená na zmluvnom vzťahu a posudzuje sa podľa Zákonníka práce. Vyššia miera zodpovednosti colníkov je teda odzrkadlená v zákone a tomu musia zodpovedať aj vyššie možnosti postihu zo strany nadriadených orgánov. Porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti sa môže colník dopustiť aj bez toho, aby vytýkané konanie mohlo zakladať aj prípadnú trestnú zodpovednosť (viď. Stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 09. mája 2002, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sž/35/2002).

Podľa názoru odvolacieho súdu preskúmané rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu sú v súlade so zákonom, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, majú požadované formálne i obsahové náležitosti a sú dostatočne odôvodnené. Žalobca svojim úmyselným protiprávnym konaním pri plnení služobných povinností porušil služobnú prísahu ako aj služobné povinnosti, s ktorými bol riadne oboznámený a ktorých dôsledné dodržiavanie sa od neho dôvodne očakávalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania súd účastníkom konania nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p.). Žalobca vo veci bol procesne neúspešný a žalovaný hoci mal plný procesný úspech vo veci nárok na náhradu trov konania zo zákona nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 29. septembra 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková